

STORIONI FESTIVAL 2021

PROGRAMMA

Zaterdag 29 mei 2021

Piet Hein Eek | Werkplaats, 12.30 uur

Lunchpauzeconcert Piet Hein Eek

Presentatie: Gijs Groenteman

Francis Poulenc 1899 - 1963

Trio voor hobo, fagot en piano, FP 43 (1926)

I. Presto

II. Andante

III. Rondo

→ Roger Cramers - hobo, Gretha Tuls - fagot, Bart van de Roer - piano

Carl Maria von Weber 1786 - 1826

Trio voor fluit, cello & piano, in g, op. 63 (1819)

I. Allegro moderato

II. Scherzo. Allegro vivace

III. Schäfers Klage

IV. Finale. Allegro

→ Federico Altare - fluit, Marc Vossen - cello, Thomas Beijer - piano

Francis Poulenc – Trio voor hobo, fagot en piano, FP 43

In 1924 was de 25-jarige Poulenc al redelijk bekend in Frankrijk, en tot op zekere hoogte ook elders. Hij componeerde verschillende kamerwerken, waaronder de Sonate voor klarinet en fagot en de Sonate voor hoorn, trompet en trombone (beide 1922), en hij begon in mei 1924 te werken aan een trio voor hobo, fagot en piano. Hij componeerde nooit snel: het kostte hem twee jaar om het werk tenslotte in een hotel in Cannes te voltooien. Daar ontmoette hij Igor Stravinsky die hem adviezen gaf voor het eerste deel van de nieuwe compositie.

Poulenc droeg het Trio op aan collega componist Manuel de Falla, die daar blij mee was en beloofde ook een uitvoering in Spanje te organiseren. De première werd gegeven in de Salle des Agriculteurs in Parijs op 2 mei 1926, waarbij ook Poulencs *Napoli* en *Chansons gaillardes* in première gingen. Poulenc speelde de pianopartij van het Trio zelf.

Net als veel componisten uit zijn omgeving, wilde Poulenc de traditionele sonatevorm met expositie, doorwerking en reprise niet gebruiken. Hij gaf er de voorkeur aan een "episodische" stijl, waarin een thema zonder ontwikkeling wordt gepresenteerd en wordt gevolgd door een contrasterende thema's. Poulenc's biograaf Henri Hell merkt op dat verschillende thema's doen denken aan Mozart, met name de eerste maten van het Andante.

Carl Maria von Weber – Trio voor fluit, cello & piano, in g-kl. t. op. 63

Het Trio in g mineur voor piano, fluit en cello, opus 63, is een van Carl Maria von Webers weinige kamermuziekstukken. Het ontstaan ervan kan worden afgeleid uit de vermeldingen in het dagboek van de componist. De eerste, gedateerd 8 april 1818, luidt: "Gewerkt aan trio". Een andere, gedateerd 12 mei 1818 in Dresden, maakt duidelijk dat hij waarschijnlijk begon met het componeren van het rondo. Na een lange onderbreking wegens ziekte hervatte Weber het werk aan het eerste deel en het scherzo in juli 1819. De compositie werd voltooid op 25 juli 1819.

Het derde deel, *Schäfers Klage* (Herdersklacht), wordt niet in het dagboek vermeld. Het is waarschijnlijk afgeleid van een Andante met variaties voor cello en piano dat Weber in 1813 in Praag componeerde en al in 1815 bewerkte voor piano, fluit en cello (of misschien altviool). De titel *Schäfers Klage* is onderwerp van veel speculatie. Matthias Viertel wijst er in zijn boek 'Die Instrumentalmusik Carl Maria von Webers' uit 1986 op dat het thema van dit deel teruggrijpt op een lied getiteld *Schäfers Klagelied* uit Wilhelm Ehlers *Gesänge mit der Begleitung der Chitarra* uit 1804. De tekst, die ook door andere componisten waaronder Schubert is getoonzet, was van niemand minder dan Johann Wolfgang von Goethe. Naast het citaat uit dit lied in het derde deel, zijn er in de finale ook verschillende toespelingen op *Der Freischütz*, Webers beroemdste werk. Dat is niet verwonderlijk, want Weber componeerde het trio in dezelfde periode waarin hij aan de opera werkte.

Het Trio is geschreven voor Webers vriend Dr. Philipp Jungh, een arts en volleerd cellist die hij in 1813 in Praag had ontmoet.

Biografieën van de musici zijn [hier](#) te vinden.